

ASR-ÅREBLADET

Læs alt om det okkulte på side 13!

AARHUS STUDENTER ROKLUB
Okt 2004 / NR. 4

ASR-ÅREBLADET OKT 2004

Udgivet af Aarhus Studenter Roklub, oktober 2004, nr. 4, 32. årgang – Redaktion slut 23/09/04
*Se, nu stiger solen af havets skød, luft og bølge blusser i brand, i glød; hvilken salig jubel, skønt alt er tyst,
medens lyset lander på verdens kyst.*
Jacob Knudsen, 1891

Et nyt Åreblad er dumpet ind ad brevsprækken fyldt med læsestof til de blæsende efterårsdage. I dette nummer kan du fordybe dig i beretninger om guldmedaljer, om langture og andre interessante artikler og syrede indfald. Alt er atter ved det gamle: der er ikke indkommet mere stof end vi har kunnet bringe. Så send os billeder og indlæg om det, du har på hjerte og gerne vil dele med dine klubkammerater. Tilbage er der at opfordre alle til løbende at komme på vandet og nyde de smukke løvfaldsfarver. Ro-sæsonen er jo langt fra forbi.

/Redaktionen

INDHOLD

3.	Vive la vie	22.	Solide måltider i Skødshoved
4.	På hæld (Formandens klumme)	23.	Fredagssvømningen begynder igen
5.	Generalforsamling 2004	24.	Afsløring: Nyreligiøse tosser splitter ARA
6.	Langdistance – en smerten til forskel	26.	Glemte tøj
8.	Bagsværd Regatta	27.	Fra studenterroningens gemmer
9.	Læserne har talt – side 9 fyren	28.	Ålborg Regatta
10.	ASR har udstationeret en båd på...	29.	Mindeord
II.	Langtursstyrmandskursus	30.	En jävla lang kanot!
14.	For hårde til 3. division	35.	Bestyrelsen
18.	Årets gang i ASR	36.	Kalenderen
20.	Vederkvægelse for indtørrede rosjæle		

Deadline næste blad: 1. december 2004

REDAKTION:

Torben Noer (Ansvarshavende)
Henrik E. Seiersen (kulturredaktør)
Rikke Marschner (billede/langtur-redaktør)
Lotte Klixbüll (officiel info-redaktør)
Eva Lundorff (social/fest-redaktør)
Thomas Greve (reklame/anmeldelser-redaktør)
Nanna Ebbensgaard

Deadlines 2005: Nr. 1: 15/2, Nr. 2: 15/4,
Nr. 3: 15/6, Nr. 4: 15/9, Nr. 5: 1/12

INDLÆG:

Kan sendes til:
Torben Noer,
Rådyrvej 26, 8660 Skanderborg
Tlf: 86 10 35 37 – Torben@Noer.dk
eller afleveres til de øvrige medlemmer af
redaktionen.

Indlæg modtages pr e-mail indtil
deadline.

WWW.ASR.DK

PÅ HÆLD (FORMANDENS KLUMME)

Siden sidst

Rosæsonen går på held – og hvilken én af slagsen! ASR har vist sig i ud- og indland som en af de bedste og sejeste roklubber i landet; ikke mindst den seneste tids medaljehøst vidner om, at vi er en klub med gæve jyder, der forstår at gi' åren en skalle og mene det. Tillykke!!

I bestyrelsen har vi besluttet at bestille en ny, hurtig 2-åres inrigger fra Grejsdalens Inriggerværft til levering snarest – dvs. senest i foråret 2006. De længe ventede nye kulfiber-årer til alle de både, der har træ-årer, har ladet vente på sig, men ventes til Århus senest i oktober. Vi har i år valgt at indkalde til generalforsamling den 18. november, og har desuden valgt at indkalde til medlemsmøde den 5. oktober for at give mulighed for, at vi under mindre hektiske og formelle rammer end generalforsamlingen kan drøfte stort og småt om klubben og dens fremtid. Mød op! Det bliver spændende – og klubben har brug for at kende *din* holdning, hvis den skal forblive med at være *din* klub!

Fra bagerste kant

Sædvanen tro sker der stille og roligt en udskiftning i bestyrelsens sammensætning hen over årene, og også i år kommer der til at ske udskiftning. I år er det bl.a. blevet min tur: Gennem fem år har jeg haft det privilegium at stå i spidsen for ASR. Det har været en fantastisk rejse i tid og sted, og hver af de snart 40 kolleger, jeg efterhånden har haft i bestyrelsen, har lært mig noget nyt. Jeg er blevet beriget med utroligt mange erfaringer og oplevelser, jeg for altid vil være taknemmelig for. Jeg har altid været af den overbevisning, at ledelse af en forening kræver tilstedeværelse og at man brænder for sagen. *Man skal selv brænde for at kunne tænde andre*, hørte jeg en gang. Muligvis - jeg vil i hvert fald ikke risikere at tynge organisationen med en halvhjertet indsats. Jeg vil være til stede der, hvor jeg har et ansvar – og jeg vil gerne, at ASR kan forblive en vel-drevet klub! Derfor ønsker jeg at træde tilbage

på generalforsamlingen den 18. november og håber, at nye kræfter vil tage over.

Jeg er blevet spurgt, om bestyrelsesarbejdet var for hårdt og om det er derfor, jeg ønsker at træde ud. På det spørgsmål er svaret: klart nej! Og jeg er heller ikke udkørt – men (lykkelig) mæt af alle de mange oplevelser, det har givet. Dette falder sammen med, at jeg er nået til et sted i mit arbejdsliv, hvor bliver nødt til at prioritere det organisatoriske ansvar fra for at kunne passe fuldtidsarbejdet ordentligt.

En fantastisk mulighed

Udskiftningen i bestyrelsen er på den ene side en udfordring hvert år – Kommer der nok kandidater? Mister vi nu noget viden, der er samlet op over årene?, ”jamen, hvem skal så..?” - er berettigede spørgsmål. Mit største ønske er, at ASR fortsat skal være byens bedste roklub! Organisationen ASR skal fortsat være i balance i forhold til at forvalte en fælles arv, stabilitet og sikker drift, samtidig med, at den skal udvikle sig og tilpasse sig nutiden. Derfor er udskiftning vigtig – og naturlig! Og dette samtidig med, at vi tænker historien ind i nutiden, så fortidens fejl undgås! Det bedste af det hele er, at alt dette kan læres – i ASR er der nok, der skal hjælpe, bare du spørger! Bestyrelsen er tilmed et rigtigt godt sted at gå i gang, hvis man gerne vil lære nogle gamle sandheder om nutidens hotte begreber som værdibaseret ledelse, teamwork, projektledelse og coaching. Og det kan bruges senere i livet! Så til dig, der endnu ikke er engageret i klubarbejdet: kom til medlemsmøde, sæt dig ind i det, snak med den siddende bestyrelse og vær med til at præge klubben i den retning, du gerne vil ha' den – måske du en dag slet ikke kan lade være med det!

Vi ses til medlemsmøde den 5. oktober og generalforsamling den 18. november!

Michael Troelsen

GENERALFORSAMLING I ASR

Hermed indkaldes til generalforsamling i Aarhus Studenter Roklubs Støtteforening og i Aarhus Studenter Roklub

torsdag d. 18. november 2004 kl. 19.00 på Fiskerivej nr. 7.

Program for aftenen:

- I. Generalforsamling i Aarhus Studenter Roklubs Støtteforening.
- II. Generalforsamling i Aarhus Studenter Roklub.

Dagsorden ifølge vedtægternes §8:

1. Valg af dirigent og referent
2. Aflæggelse af beretning
3. Forelæggelse af regnskab til godkendelse
4. Indkomne forslag
5. Fastsættelse af kontingent
6. Valg af formand
7. Valg af 7-9 bestyrelsesmedlemmer
8. Valg af to revisorer
9. Eventuelt

ad. 3. Regnskabet vil være tilgængeligt hos Dorthe Smedegaard, 86110145, de sidste tre dage før generalforsamlingen.

ad. 4. Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, **skal** ifølge vedtægternes §8 være bestyrelsen i hænde senest 10 dage før generalforsamlingen. **Det vil i år sige d. 8. november** (undtaget herfor er forslag til kontingent og forslag til bestyrelse eller andre poster).

ad.5. Bestyrelsen vil udarbejde et udkast til budget, som vil blive fremlagt i forbindelse med fastsættelsen af kontingent.

ad.7. I vedtægterne hedder det, at "Kandidater til de forskellige tillidshverv kan bringes i forslag af ethvert stemmeberettiget medlem. Det påhviler den fungerende bestyrelse at sørge for, at der bringes så mange kandidater i forslag, at samtlige tillidshverv kan besættes."

MEN: I lighed med tidligere års generalforsamling vil der blive hængt et opslag op i klubhuset én måned før generalforsamlingen (dvs. d. 18. oktober), hvor alle, der har lyst til at sidde i bestyrelsen, kan skrive sig på. Initiativet til denne liste skyldes et ønske om at skabe større åbenhed om hvem, der ønsker at kandidere til bestyrelsen. Interesserede opfordres til at overveje deres kandidatur nøje, tale med mindst to fra den siddende bestyrelse og skrive sig på listen senest én dag før generalforsamlingen afholdes.

NB: Det eneste direkte valg er til formandsposten. Alle andre kandidater kandiderer dermed formelt set kun til medlemskab af bestyrelsen, ikke til en bestemt post, jvf. vedtægternes §7 stk 3: Bestyrelsen konstituerer sig selv.

Bestyrelsen

LANGDISTANCE – EN SMERTEN TIL FORSKEL

Vinteren var ved at vige for foråret, da vi holdt standerhejsning. Jeg sad med det sidste af mit speciale og havde ikke ret meget andet i hovedet. Så et par meget insisterende henvendelser fra Christian Petersen og Anders Moustgaard om at ro langdistancekaproning var blevet afvist. Men der er også et liv efter specialet, og da jeg havde overlevet min kandidateksamen, kunne jeg pludselig lugte savsmuld. Nu sku' jeg satme ud & ro!

De seneste to år har ASR stillet med et herrehold i 25 km langdistancekaproning og klaret sig hæderligt – med pil opad efterhånden som vi lærte at ro. I den forbindelse skal lyde en stor tak til de trænere fra andre klubber, der har grint/grædt over vores rostil og derefter venligst stillet deres ekspertise til rådighed: "Det ser ud ad helvede til!" – Nanna Bjarnhof, KVIK.

Duracell-kaninen og ergometermonsteret Anders M. var lige den sidste indsprøjtning, der skulle til. Og så lige et par bemærkninger fra anden side. Den første regatta (af fem) i turneringen fandt sted i Svanemøllebugten i København uden vores deltagelse (men med flotte resultater, bl.a. en førsteplads, fra andre ASR både i 10 km mix-klassen). Efterfølgende blev der skrevet på DFfR's hjemmeside, at turneringen i herreklassen var uden spænding, da ingen åbenbart gad udfordre DSR's dominans. Og så efterlyste de jyde-klubber.

Den udfordring kunne vi ikke sidde overhørig, og til den næste regatta i Silkeborg spurtede vi derudaf, og gennemførte ruten (Silkeborg – omkring Paradisøerne – rundt om Møgelø – retur til Silkeborg) på under to timer. Faktisk en hel løvfaldstur. Jeg følte endda, jeg skulle kaste

op hele vejen retur til Silkeborg. Det rakte til en førsteplads, ca. to minutter foran DSR, og det blev fejret med en svømmetur i Gudenåens kolde vand. Dermed var turneringen helt åben, da man annullerer sit dårligste resultat, og derfor kan undlade at stille op i en enkelt af regattaerne.

Næste regatta lå i afkrogen Nakskov, som halvdelen af de danske gymnasieelever ikke ved hvor ligger. Det gode sommervejr fra Silkeborg var skiftet ud med kuling fra vest, og det betød, at 25 km ruten blev en dobbelt udgave af en forlænget 10 km tur. Samtidig var det mere publikumsvenligt, da man fik bådene at se halvvejs i løbet og ved selvsyn kunne se mellemtiderne. Anders M. var skiftet ud med Anders Bertelsen, da Anders M. skulle på udflugt med arbejdet. Han mente af en eller anden mærkelig grund, at det ville sende et dårligt signal at sige, at han ikke gad med på team-building. Så var det åbenbart lige meget med *vores* team-building. Christian, Anders og undertegnede kæmpede med den megen vind og gennemførte til en andenplads (efter DSR). Vores fanklub var mødt op (ligesom i Silkeborg), og hun tilbød gudskelov at køre hele vejen hjem. Jeg selv var helt sikkert faldet i søvn bag rattet.

Så blev det sommer og dermed langturssæson. Langdistancen røg lidt i baghovedet, mens alle mulige og umulige (for ikke at sige sindssyge) langture blev planlagt og ført ud i livet. Christian valgte at ro en milliard km i løbet af august, så han kunne ikke være med den 14. i Vejle, hvor turneringen stod op af sommerdvalen. 2 x Anders og jeg tog til Vejle. Der lånte vi KVIK's bedste båd, for da de ikke selv stillede op, kunne de lige så godt låne båden ud til nogen, der muligvis kunne slå de evige rivaler fra naboklubben DSR. Båden Thor er

en drøm af en kaproningsbåd, alt er indstillet perfekt og den gav os blod på tanden. DSR havde haft en udskiftning på holdet, og det fik selvfølgelig spekulationerne om styrkeforholdet til at løbe løbsk; det viste sig, vi var de stærkeste. Vi slog dem med 5½ minut, og dermed var der lagt op til en spændende afslutning i Ringkøbing bare tre uger senere, eftersom vi lå fuldstændig lige, hver med to førstepladser og en andenplads.

I Ringkøbing stillede vi med det samme hold som i Vejle, mens DSR endnu engang havde valgt at skifte ud. En af roerne havde fået en skade, og ind kom Bjarne Kallesøe, der lige var vendt hjem fra VM. Hmm, det skulle der

minutter, og det var virkelig noget, der gav motivation. Stadil Fjord er meget lavvandet, så båden føltes tung en stor del af vejen, men de sidste seks km er på Vonåen i medstrøm, og det var lige, hvad vi trængte til på dette tidspunkt. Kort før mål var der dog udsolgt hos undertegnede, og efter et alternativt skift roede 2 x Anders båden over målstregen, og jeg havde da stadig kræfterne til at råbe af dem det bedste, jeg har lært.

Endelig, forløsning og hvile, og så alligevel ikke, for hvor var DSR? Vi lykønskede hinanden med et optimalt løb. Vi var enige om, at vi ikke kunne gøre det bedre, og så måtte vi bare håbe på, at det rakte.

lige tænkes over. Vi lagde en taktik, som i al sin enkelthed gik ud på at ro løbet som om, det kun var 12½ km, og når vi så var halvvejs, skulle vi for alvor til at hjerne igennem. Vi var blevet eftertilmeldt, hvilket betød vi startede først af herrebådene (normalt er man seedet, så holdene med flest point starter sidst). DSR startede altså 14 minutter efter os, så efter vendingen i den fjerne ende af Stadil Fjord, skulle der gerne gå syv minutter inden vi mødte dem. Der gik lidt over otte, så vi førte med godt to

Ventetiden på DSR var nervepirrende, selvom vi følte, vi var foran. Og så lige pludselig: "Nu er vi danmarksmestre!" Der var gået 14 minutter siden vi krydsede mållinjen, vi havde vundet og det første officielle danmarksmesterskab i klubbens historie var en kendsgerning. Vores fanklub – nu udvidet med et hold fra 10 km mix, der havde roet om formiddagen – kom med den champagne, som vi selv havde glemt at medbringe. Den blev sprøjtet ud over os og drukket og efterfølgende skyllet af i Vonåen,

som var endnu koldere end Gudenåen tidligere på sæsonen. Om aftenen var der fest, og det var et stolt øjeblik, da DM-medaljerne blev hængt om vores hals. Og det var så slut på historien.

Og så alligevel ikke. For ud over de gode oplevelser med holdet, den hyggelige stemning ved langdistanceregattaerne samt kammeratskabet holdene imellem, så er der også en økonomisk side af det. Sådan har det altid været i ASR; en udpræget brugerbetalingspolitik, hvis man vil noget specielt. Vi betaler selv for at stille op og for transport til og fra regattaerne, og sådan skal det også være. Men derudover har vi også skullet betale for leje af båd, for ASR råder ikke over en kaproningsbåd, hvis man vil have en chance for at blande sig med topklubberne. Til de fire afdelinger af LD - samt de to maratonkaproninger, hvor ASR også tog den samlede førsteplads - har vi lånt både i Fredericia, KVIK og Hellerup. Det er dog ikke bådlånene, der vælter budgettet.

Mest irriterende er den tid og de frustrationer, der er forbundet med at skaffe bådene (og i visse tilfælde problemer med at få bådene retur). Jeg mener, at den næste båd klubben køber bør være en kombineret kapronings/langtursbåd, hvis vi skal leve op til klubbens ord på hjemmesiden: "Vi tilbyder alle former for roning." Efter min opfattelse er der stigende interesse for kaproning i ASR, hvad den netop overståede Ålborg Regatta også tydeligt afspejler. For første gang har der været flere både afsted til langdistancekaproningerne, og den tendens vil sandsynligvis fortsætte. Jeg mener, at alle vil have glæde af en kaproningsbåd; det er de hurtige lette både, som er de mest populære i klubben. Bestyrelsen har netop bestilt en toer til levering foråret 2006 (evt. efteråret 2005), men endnu ikke bestemt hvilken type det skal være. Min opfordring lyder: Lad det blive en kaproningsbåd.

Søren Agergaard, danmarksmester

BAGSVÆRD REGATTA – DEN KORTE VERSION

Da sidste 8'er Grand Prix stævne i Viborg fik to lange og omfattende artikler, der vist også vil blive trykt i dette Åreblad kommer her en kortere beretning om Bagsværd Regatta.

8'er Grand Prix. Bagsværd Rostadion. 14. august. Solskin. Frisk vind. Anders, Hans, Kasper, Martin, Morten, Per, Søren og Thyge roede og Marianne styrede. Mette og Henrik heppede. Familier kom på besøg. Lille Claus gik på opdagelse. ARA og AR var der også.

Anders vandt. Hans blev nummer 3. Per og Søren blev nummer 4. Kasper, Martin, Morten, Thyge og Marianne vandt og sparkede røv, men skrammede den lånte båd mod starterponton. Otteren vandt, men kønt var det ikke. Se resultater på www.regatta.dk

Det er for fedt at ro stærkt, og det er for fedt at vinde. Kaproning er godt for moralen.

/Træneren for 3. divisions tophold - Marianne Lilholt Christensen.

LÆSERNE HAR TALT!

Grib lykken på månedens side 9 fyr!

ASR HAR UDSTATIONERET EN BÅD PÅ ENDELAVE!!

Efter en dejlig, men blæsende, Kr. Himmelfartstur var vejret ikke blevet andet end et brette nøk bedre fredag den 21. maj. Denne makabre dag pakkede Kaptajn Pemo - bevæbnet med de to tro følgesvende Dr. D. og The Hulk - den gode cigar Sylfiden med mad og grej nok til at forsyne et mellemtungt hangarskib i et halvt års tid, bl.a. fordi vi af hensyn til Kaptajnens sarte mave og hans stigende tendens til overvægt måtte møblere skorpeskrinet med lige dele Tun i Olie og Tun i Vand.

Oprindeligt havde turen været planlagt til Hjem, men en 5-7 sekundmeter nord-vestenvind slog den plan godt og grundigt til pindemadder, og vi tog i stedet den alternative plan – sydover til Horsens, Juelsminde eller proppen i tarmen, Hjarnø.

Det var en sund rygvind sydover Havnen, let garneret med en smule rullende med-sø, der sørgede for, at de tre herrer superhelte kunne spare de dyrt opbyggede pasta arme til senere på dagen, hele vejen ned til de klassiske havne Norsminde og Hov. Norsminde var det naturlige sted at holde den tvunget nødvendige frokost, da klokken jo efterhånden var blevet to om eftermiddagen. Ingen ben i det: Fremragende franske hotdogs som Doktoren ekstraordinært ordinerede som følge af en eklatant mangel på lune fiskefrikadeller.

Mandesnakken gik i øvrigt lystigt i båden på den næste del af turen, mod Hov. Det vil sige, vi nød naturen i stilhed, altså bortset fra den heftige om end intelligente diskussion mellem Kaptajnen og Doktoren om hvilken stroke-coach, det ville være mest fordelagtigt at installere i Lacustris.

Hov Havn. Hjemsted for Færgecenter Danmark med flere daglige afgangene til Endelave og Samsø. Civilisationens sidste bastion, den sidste handelsstation, den sidste træbænk – the last frontier. Forude ventede Søby Røvdag og Horsens Fjord. Vi tog en pause for at tanke godt op med nærrende kage, om end en smule kritisk for Pemos kur, slik og godt humør, inden dagens frygtede udfordring – Søby Røvdag. Til de uindviede er den navnkundige Røvdag faktisk et Rev, der ligger og blokerer ideal linien mellem Hov og Gyllingenæs. En anledning til at slå et smut ud fra Jyllands beskyttende vinge og bekrige sidevers bølger i vestenvind. En anledning til at afprøve sine spaghetti arme, en anledning til at beskyldte styrmanden for klemte fingre, skæv ryg og tung båd. Vi tog nu ikke ret meget mere end 3 bord vand ind, som let kunne pøses ud igen havde de efterfølgende bølger ikke været så forbandet skæve. Krydset gik fint over til næsset, hvor vi kom godt i læ mellem kyststrækningen og 5-700 sten på størrelse med en fyldt indkøbsvogn fra Ikea. Der var heldigvis godt sigte og vi kunne relativt let manøvrere sikkert syd om Næsset. Så gik vi ind i Fjorden for at ro ind mellem Hjarnø og ø for at krybe op til Horsens Roklub og få et godt, langt bad.

Det skulle blive løgn skulle det. Vinden havde nok taget et nøk til indenfor de sidste par timer, og bølgerne kom da også rullende med barne – og campingvogne, stråtag og franske kommoder hele vejen inde fra Horsens. Stemningen i båden var på dette tidspunkt præcist som billedet antyder.

Hvor vi havde været OK tilfredse med at tilbagelægge turen fra Århus til Gyllingenæs på godt 5 timer, var vi ganske tilfredse da vi som en anden Robinson Crusoe skyllede i

land på den lille klat for enden af Jyllands ene fjord. Det var på en måde befriende og betryggende, men også på en anden måde en smule beklemmt at sende vores gode Formand følgende SMS besked: "Vi kan med glæde meddele, at ASRs udstationering af Sylfiden for sommeren på Endelave er forløbet i god tro og orden, og der hverken er døde, sårede eller tilfangetagne!"

Formandens replik skal vi undlade at bringe her, men den indebar "WHAT!?!?" og noget med "tilbage" og "i en hulens fart".

Godt fremme i Snaptun senere på aftenen var det dejligt at erfare at tre drivvåde, kolde og ikke mindst grønne, blå og sultne roere kunne skabe nok sympati til, at Sejlklubben

Det var en fornøjelse at se Doktoren pakke en stor omgang ris og tilhørende plukket fugl ud og plumpe den i gryden med et læs karry og andet godt. Knap så kækt var det desværre senere at se Doktoren – på dette tidspunkt uværgeligt omdøbt til Doktor Dims – pakke sin selvoppustelige hovedpude, to Hästens liggeunderlag (eller var det mon fuldbyrdede madrasser?), og med kommentaren "de lakridser kunne for min skyld ligge i Hov" snorke sig ind i drømmeland...

Det var velfortjent for hele mandskabet, og på trods af nogle ravende fulde fastliggere lykkedes det de tre musketerer at få en rigtig god nattesøvn, der sluttede med solens første

Fyld boblen ud, send ind og vind en præmie i næste nummer af Årebladet.

Snaptuns velvilligt stillede lokaler og komfur til rådighed. Dejligt sted, kan stærkt anbefales!!!

spinkle stråler gennem glasset og Hulks nervøst forsigtige undslippelse af Doktorens - i nattemørkets tiltuskede - natske.

Hvad er bedre end 1 kg. Müsli med vand og mælkepulver, masser af rosiner og noget

Hellere våd og glad end sulten uden at have været i bad..I baggrunden den famøse Stryhns!!

stærk kaffe ?? Ikke meget sådan en lørdag morgen i Snaptun Sejlklub. Det var en befrielse at blæse ud af Fjorden, det stræk vi dagen før havde brugt et sted mellem 6 og 8 skift på, blev nu tilbagelagt på blot tre, og inden længe var vi tilbage i Hov skarpt forfulgt af en sæl ud for Søby Rev.

Så tog en vis herre ved Doktor Dims. Det kunne jo ikke svare sig, mente han, at ligge i langturskadence 26, når man nu kun havde ca. 30 km hjem og ligeså godt kunne ligge i 32+...Vi var flere i båden der forsøgte at holde lidt snor i ham dén Dr.D., alias Dr. Dims og senere Dr. Tons, men med kræfter som en vis herre fra en film af samme navn sprøjtede han op ad kysten og da vi kl. 13.30 passerede Odder Roklub mente vi nok at det var lidt tidligt at gå i land for natten...

Dagen igennem haglede bygerne ned over de hårdt prøvede motionister. Men

umiddelbart før frokost kunne de da styre tørre ind mod Norsminde, og kun de sidste 5 minutter blev de overrasket af en styrtflod af et kulsort haglvejr. Vi havde udsigt til tørt tøj og lune fiskefrikadeller, og sendte en fortrop bestående af Kaptajnen af sted. Det var nu op til de to andre at sikre, at rugbrødet og leverpostej kom i land. Det var egentligt en enkel arbejdsfordeling: Én mand til at holde båden og en mand til at samle mad ind i skrinet og lægge det de 1½ meter op på kajpladsen....Der må have rørt sig en lille sulten mand i Doktors mave. En hidtil ukendt mørk side af denne ellers forbløffende gode kammerat gav efter for sulten og hensynsløst flåede den gode Stryhns ud af hånden på en sagesløs og snart meget våd Hulk....der de 1½ meter ned i bassinet netop nåede at høre et angersbevidst "shit, shit" fra den gode Doktor inden det tætte og egentligt noget kolde mørke omsluttede ham.

Med tørt tøj og en god frokost drog vi mod Århus i kadence 32+ i hvert tredje skift, hvor vi nøjedes med blot en enkelt gang – ca. 500 meter fra ASR – at blive skyllet godt igennem.

Efter en gang oprydning og rengøring havde vi lidt Chili Con Carne til gode, som blev indtaget med en ikke uvæsentlig omgang ris.

En stor tak skal der fra mandskabet lyde til Lene, Maiken og Ina for fremragende bagværk og fornuftig overbærenhed med diverse nødvendigt materiel, men også til Kaptajn Pemo for en udholdende og koldblodig udståelse af strabadserne.

*Søren Dalager – Dr. D., alias Dr. Dims, alias Dr. Tons – the one and only Gollum
Per Mortensen – Kaptajn Pemo
Kasper Aagaard – The Hulk*

LANGTURSSTYRMANDSKURSUS

Weekenden d. 13. – 14. november 2004

Forudsætning for deltagelse er:

- Du har roet i minimum to sæsoner.
- Du er minimum K1 styrmand.
- Du har deltaget i, hvad der svarer til to langture med overnatninger eller en langtur med tre overnatninger.
- Langture, der er foregået i beskyttet farvand, er som udgangspunkt ikke adgangsgivende til L-kursus. Således berettiger eksempelvis løvfaldsturen ikke til deltagelse i L-kurset. Tvivlstilfælde afgøres af udd.chefen/ udd.udvalget.

Nyudklækket langtursstyrmand forsøger at råbe sit mandskab op.

- Tilmeldingsliste ophænges i klubhuset – enhver ASR-roer, der opfylder kravene om L-erfaring, vil blive optaget på kurset.
- Kursusmateriale samt praktiske oplysninger sendes til kursisterne cirka 1 uge før kurset.
- Der skal i øvrigt gøre opmærksom på, at der stilles yderligere krav til din L-erfaring for opnåelse af selve L-retten end de, der gælder for deltagelse på L-kurset.

Er du i tvivl om noget vedrørende kurset, er du velkommen til at spørge hos:

Gorm Proschowsky
Line Kaldahl Boel

8610 4485/ gorm@proschowsky.dk
8618 4303/ line.boel@stofanet.dk

Line Boel, Uddannelseschef

FOR HÅRDE TIL 3. DIVISION

Årets første 8GP-regatta i Viborg blev en tiltrængt oprejsning for ASR's drenge i ottergrandprixets 3. division. Anders Moustgaards singlesculler og klubbens nye "guld-otter" satte effektivt konkurrenterne på plads, og med en foreløbig samlet førsteplads i divisionen er ASR tæt på at indfri de forventninger, en stor ergometersæson har stillet i udsigt.

Det er en ting at være stærke som bjørne og sætte næsten hele den danske elite til vægs i romaskinen. En helt anden ting er at omsætte kraft til saft og balance - især når båden vipper og kadancen rammer de 40. Sidste års grandprix-resultater skabte ikke forhåndsforventninger om store resultater på vandet: Vi sluttede sidste års grandprix af med en ydmygende sidsteplads i otteren – og det endda på hjemmebane! Derfor var det med en vis usikkerhed, vi gik ind til dette års 8GP. Kun Per, Morten og undertegnede var gengangere fra sidste år.

2*1x

Første mand i aktion var Christian Petersen i singlesculler. Christian mener ikke, det er nødvendigt at træne i outriggere. Når nu det kun er to år siden, man har siddet i en sculler, hvorfor så ulejlige sig med at bakse med to årer – det skal nok gå alligevel. Og

det gik. Christian fik en helt acceptabel 3. plads i sit heat. Helt typisk var han sin egen største kritiker bagefter. Jo, Christian, jeg er sikker på, du tror, du kunne have ydet mere i løbet, men måske skulle du prøve båden inden! I divisionens andet singlescullerløb udraderede Anders Moustgaard al modstand. Den tidligere VM-roer i ARA's røde Ferrari, men ASR's blå trikot, var måske hele regattaens mest overlegne roer. Rejs åren!

2x

Enkelte af klubbens roere har opdaget, at klubben har fået en ny dobbeltsculler, Lacustris, der ligger på Brabrand Rostadion. Per Mortensen og Søren Dalager-Pedersen har været flittige brugere, og det kunne ses. De to skøjteløbere (bemærk Søren's flotte knæstrømper på forsiden af forrige Åreblad) fik ikke den bedste start, men kæmpede sig flot op til endnu en 3. plads. 3. division er præget af mange specialister, der er kommet op i årene og i den teknisk svære dobbeltsculler, er det svært at slå igennem som ny konstellation.

4+

Fireren er et kapitel for sig. I en klub som vores med stor gennemstrømning er det

svært at bevare kontinuiteten i træningen. Morten og jeg skulle være erfaringen (vi var med sidste år!), der skulle tæmme de nye løver, Martin og Kasper, der allerede havde vist overbevisende styrke i maskinen. Træningen havde ikke givet noget entydigt fingerpeg om vores styrke. Til lejligheden havde vi hentet en 30 år gammel firer med styrmand i Hadsund, og det rakte til en overraskende andenplads. Helt symptomatisk kunne vi efterfølgende ikke rigtig forklare, hvorfor det gik så godt. Vi havde dagen og en god styrmand i Jacob fra ARA.

Guld-otteren

Som den grimme ælling, der endeligt foldede sine smukke vinger ud. Fra start til mål var otterløbet en magtdemonstration fra vores side. Hvis man ikke har prøvet at sidde i en otter, *der bare kører*, så har man snydt sig selv for en enestående rooplevelse. Holstebro & Co. var en bådslængde efter allerede halvvejs, og to efter alle 1000 meter. Guldet var i hus. Måske var det tilgangen af erfarne og stærke roere som Anders og Christian, der gjorde udslaget.. Eller Marianne Lilholts og RCA's kvalificerede træning? Lige meget hvad, så gav Viborg Regattaen os alle et kæmpe skub fremad, så de mange dejlige timer på vandet til sommer vil føles ekstra gode.

/Kaproningschefen

LØBENE SET FRA LAND

Efter at min rokæreste blev til min romand, og vi lavede en lille robaby, der nu er blevet til en lille rodreng, har der været langt mellem kilometerne på vandet. I år er jeg dog blevet hentet frem, støvet af og tilbage i rollen som det, jeg er bedst til, nemlig at træne andre. Det gør jeg så som assistenttræner for Ro Center Aarhus og som personlig træner for Thyge, Morten, Martin og Kasper i fireren. Vejret har dog været imod os i forberedelserne til regattaen, men som jeg påpegede (for moralens skyld) fjerde gang vi aflyste en motorbådstræning på grund af blæsevejr, så blæser det også i alle de andre 3. divisionsklubber.

Drengene er uforskammet stærke, men teknikken har haft lidt svært ved at følge helt med. De manglende kilometer i båden gjorde det på forhånd meget svært at sige, hvordan niveauet var. Ud fra tilmeldingslisterne var det svært at sige meget om de andre både. Der var dog gamle kendinge i Holstrebros firer, der umiddelbart måtte være favoritter. Måske mere kuriøst var DFfRs tidligere generalsekretær Torben Thyren i båden fra Hvidovre, mens medlem af 8GP udvalget i

DFfR, Johannes Andersen roede i båden fra Sønderborg.

Udover at være træner er jeg også god til (eller i hvert fald glad for) at være speaker til rostævner. Denne interesse kolliderede med ønsket om at være med på vandet som styrmand, så jeg overlod pladsen til Jacob Wille fra ARA. Til gengæld fik jeg mulighed for at se løbet fra dommertårnet, høre banedommeren og min medspeaker over radioen og stolt fortælle om "mine drenge" i højtalerne.

2*1x

Første mand i sculleren var Christian Petersen. Han kan ro hurtigt, han kan ro langt, han kan også ro singlesculler. Meeen når det er en af årets første ture i sculleren kan den godt drille, og selv en erfaren roer kan fange ugler. Christian fik en tredjeplads, og det var bestemt ikke ringe. Jeg fik fortalt publikum, at Christian planlægger at ro over Atlanten, hvilket fik adskillige til at stønne så højt, at det kunne høres i speakertårnet. Anders Moustgaard var selvfølgelig favorit i sit singlescullerheat. Allerede efter 250 meter lød det ude fra speakerbåden, at løbet var delt i to. Anders, der jo som bekendt ror 6.00.4 på en 2000 meter i ergometer, skulle "kun" ro 1000 meter i Viborg, og gjorde det i helt suveræn stil. Der var Anders, og så var der de andre. Holstebro blev nummer 2, men blev senere diskvalificeret - hvorfor vides

ikke - med det betyder, at ASR får den samlede førsteplads i grand prixet i stedet for Holstebro.

2x

Per og Søren kom indenfor synsvidde i min kikkert, da de passerede 500 meter mærket. Da lå de til en tredjeplads. Igen var det Holstebro og Hvidovre, der var med fremme. De sidste 500 meters roning kunne slet ikke forklare en tredjeplads, for det så rigtig godt ud. Men drengene havde haft problemer med en dårlig start og problemer de første 500 meter. De to jyske mestre i ergometer måtte sande, at det ikke er nok at være stærke og i god form. Der skal træning, træning, træning til, og det skal være på vand og i den rigtige båd. Men løbet viste, at det absolut er et muligt mål at komme op og ligge spids om spids med de bedste i rækken.

4+

Det var dagens mest spændende løb for mig. Ville drengenes styrke kunne opveje den manglende sammenroning? Var manglen på navne i tilmeldingslisterne fra de andre klubber et tegn på, at de heller ikke havde sammenroede hold? Ville de få så mange tæv, at jeg ikke ville kunne overbevise dem om, at de virkelig har et enormt potentiale, hvis de bare bliver pudset lidt af?

Mine bange anelser blev gjort til skamme. Holstebro roede i 4X, fik handicap, men vandt alligevel. Men ind på en flot, flot andenplads strøg ASR båden. De var ikke pressede, og stilmæssigt så det også okay ud (nå ja, træerne vokser jo ikke ind i himlen, og som træner kan man jo altid se muligheder for forbedringer).

Guld-otteren

Resultaterne i de indledende løb havde fået moralen op. ASR havde vist, at de godt kunne være med i feltet, og alle var klar til at give den alt, hvad den kunne trække. Jeg var i radiokontakt med speaker og dommer ved starten, og min speaker-makker, Henrik betegnede forholdene som en gang kæmpe-mikado. En tyvstart af Sønderborg roklub og efterfølgende omstart fik sat det hold ud af spillet. De blev vrede, slog i vandet, og vreden sad stadig i kroppen hos Sønderborg, da starten gik på ny. ASR havde fået en god start, hvilket ellers ikke var det, der var blevet trænet mest i. Omstarten blev vendt til noget positivt: Den første start var gået godt, så det skulle den anden selvfølgelig også. Hvis der havde været tvivl hos roerne om det nu skulle gå, blev den fejlet af vejen, og troen på holdets formåen var høj. Den anden start gik også godt, og ASR var først ude af

hullerne. Der blev lagt afstand til de øvrige både, og snart stod det klart, at de ville komme først over strengen, hvis de holdt koncentrationen hele vejen hjem. Fra speakerbåden mente Henrik, at man kunne se, at disse drenge bare havde bestemt sig for, at de skulle vinde i dag. Der var sammenbidt og indædt koncentration, et højt tempo og godt glid i båden. Da jeg overtog speakningen på opløbsstrækningen blev alle informeret om, at her kom mine drenge, og at de bare er for seje. Jeg fik vist også nævnt, at Kasper aldrig havde siddet i en otter før, og at sejren ikke var helt planlagt på forhånd.

Som Thyge skriver i sit indlæg var Anders og Christian med på holdet, og de er begge stærke, erfarne og teknisk gode. Men to mand kan ikke trække en otter ned over en 1000 meter bane til sejr. Det var en holdindsats, som gav pote, og som forhåbentlig giver mod på en masse træning frem mod den næste regatta i august.

Jeg har i hvert fald allerede aftalt med svigermor, at hun passer robaby hver onsdag, så jeg kan komme ud og være styrmand, træner og romor.

/Træneren (Marianne Lilholt Christensen)

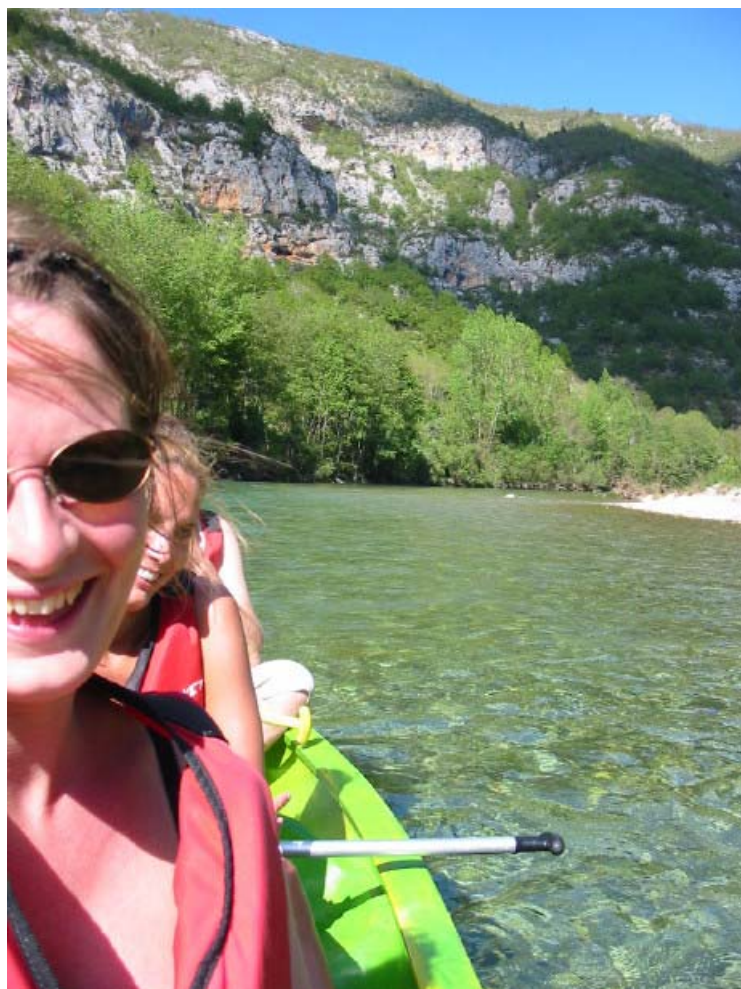

VEDERKVÆGELSE FOR INDTØRREDE ROSJÆLE

En stor sensommerhilsen fra Montpellier til jer alle!

Som det vil være nogle bekendt, er vi et inkarneret roerpar, der har besluttet at gå på land i det sydfranske i en årrække. Det er der mange glæder ved – ja, man kan endda sige: faktisk kun få sorger. Men en af disse få sorger er til gengæld af en vis tyngde: *der er ingen ASR i Montpellier!*

Efter en tid uden ASR mærker man symptomerne: biceps smelter som smør en sydfransk sommerdag, ballerne bliver slappe som myntegélé og hændernes hud

rædselsfuldt blød! Men hvad værre er: sjælen mister sin kernefriskhed; karakteren slipper sin skarpe vejrbidte profil – man glemmer, at der ikke findes dårligt vejr, at

smerte er svaghed på vej ud af kroppen, at ro-lugt er go' lugt .. man bliver lidt indelumrefimset.

Det var derfor en sand vederkvægelse for vores indtørrede rosjæle, da vi i maj tog på kanotur på Tarn-floden, Frankrigs Grand Canyon, med en flok venner.

Taskerne blev pakket aftenen forinden. Ud af de støvede gemmer kom dry-bag'en, rosæderne, Schweizerknivene, vadesko, bukserne med forstærket bagdel. De forvaskede t-shirts med delfinerne blev glattet (lugtede præcis som de skulle af måneders henkogning i et skab!). *On y va* - langtuumur!! Var det ikke for korte øjeblikke af selvindsigt, var vi formentlig gået på kulhydratkur i tiden op til denne lørdag, men vi skulle jo bare afsted med en flok amatører (herunder ikke os selv regnet!).

Og hvilke amatører! Vi skulle mødes under byens akvædukt kl. 8 lørdag morgen. Vi var der 7.55 *sharp!* (man lader jo ikke sit mandskab vente) med vakuumtrykkede drybags, forstærket røv og totalt *fit for fight*. Gaden var så morgenstille, at man kunne høre croissanterne knitre hos den nærliggende bager (men den slags udhulede kalorier nød vi ikke noget af denne morgen; vi var fyldt af nærende havregryn!). Den første dovne hund indfandt sig 8.17, og den sidste ankom forvildet, halvsnalret og med skæve briller kl. 8.45. Vi brugte endda et kvarter på at vente på en 16. mand, der viste sig at være en 'opfundet' turdeltager. Lidt koks i planlægningen, der da aldrig ville forekomme i ASR, vel?! (Og så

var flere af dem endda klædt i cowboybukser – vorherrebevar's!)

Landskabet blev smukkere og smukkere, og da vi ankom til floden, var mandskabet ellevilde. Vi valgte den længste rute på 21 kilometer ned ad floden – Torben mente, at den klarede vi nok på en god time, og vi udvekslede sigende blikke: "men vi må jo bøje os for amatørvældet"! Vi blev sat stævne af udlejereren 6 timer senere, der ville køre os tilbage til udgangspunktet.

Vi pakkede bådene og blev sendt af sted to og to. Vandet brusede hvidt og hvirvlede godt, så Torben og jeg blev puffet af sted som de første. 30 sekunder efter start havde

vi padlet adskillige meter baglæns og taget et godt skvæt iskoldt vand ind - men hvilken salig jubel! Følelsen af vand under bagen og det kolde gys af bølgerne fremkaldte en lykkefølelse, jeg ikke havde forudset. Vi var tilbage på vandet, vi to, som så mange gange

på Århus-bugten: de mange grå- og blåvejrsture og morgenture med ferskenfarvet østhimmel ligger dybt indgraveret i sjælen. Blikvand, brise og bølger. Ture der klarede eksamenshjernen, ture i sommerferier, ture på juledage hvor verden er helt stille – så mange ture i en robåd, fordi det nu engang er et af de mest fornuftige steder at bruge sin tid!

Det var derfor en helt igennem pragtfuld og vederkvægende dag. Vi padlede gennem den lange, smalle kløft, her og der med udsigt til borge på tinderne. Himlen var dyblå og både vand og træer helt grønne. Turen gik gennem små middelalderbyer med vandmøller og meget specielle huse, der lod til at vokse ud af klippen. Her og der skulle mindre vandfald forceres, og man blev hvirvlet godt rundt i vandmasserne. Vi var en køn flok: nogle var ved at få slået båden til pindebrænde mod en klippeside (baljen var dog af plastic), andre padlede hylende lige lukt ind i en kile i klippen! Selv lærte jeg ordet for 'at kæntre' på fransk .. men der er detaljer forbundet med dette, som vi ikke bør opholde os ved!

Frokost blev indtaget på bredden, og det var et herligt velkendt langeri af æg til den ene, mayonnaise til den anden - "må jeg be' om", "ja, hvis du rækker mig ..".

Da vi efter seks timers padlen nåede frem til opsamlingsstedet, var vi pænt møre. Torben og jeg havde i al fald givet skuden et godt læs kul af bare fryd over at bruge de slatne muskler igen. Dagen blev afrundet på den nærmeste bar, hvor blodsukkeret fik førstehjælp af en Orangina og trætheden af en dobbelt espresso, mens taknemmelige tanker strøg nordover til Fiskerivej og de mange dejlige oplevelser med vand og venner, vi har derfra!

Nyd resten af sæsonen!

Line Marschner

SOLIDE MÅLTIDER I SKØDSHOVED

På den anden side af bugten, i Skødshoved, ligger der en restaurant, som vi besluttede os for at anmelde på vores langtur (!) til Skødshoved. Vi satte os for at anmelde maden ud fra en roers synsvinkel, dvs. om der er mad nok, tilstrækkeligt med kulhydrater og om bestikket er ok til (Thyges) hænder med vabler, osv. Med den målestok var vi mætte og glade, da vi forlod restauranten.

Fra vores reserverede (ikke nødvendigt på en fodboldaften!) pladser havde vi 1. rækkes havudsigt og udsyn til de smukke røde roser, som groede op ad et fint espalier i gårdhaven. Selve rummet var malet lyserødt og rundt omkring stod rank og stolt noget der mindede om kunstige lyserøde blomster i samme nuance..

Det store gule hus er ikke bare en restaurant. Det er Skødshoved minicenter. Her finder du en kiosk, en bar og tv stue, en restaurant og en "mens shop" under eet og samme tag. Her er børn, der leger på gulvet og et par bodegamuskler, der udveksler almindeligheder i baren. Kokken hedder Allan, og da vi bestilte vores mad blev ordren taget godt imod af en venlig bedstemorlignende skikkelse som ca. tyve minutter senere stillede to store skåle frem på bordet: en med ris og en med paprikagryde. Hertil kom et fad med fritter.

Pommes frites, ris og paprikagryde vil nogen måske opfatte som en kuriøs sammensætning, men efter at have overvundet min umiddelbare skepsis måtte jeg indrømme at både pomfritterne og risen hver for sig stod godt til den milde paprikagryde med oksekød og cocktailpølser. Det var et robust måltid om end smagsløgene på ingen måde blev overanstrengt. Det var bedre end cafeteriamad og med det høje niveau af kulhydrater og en pris på 75 kr. inklusiv

salatbar kan det bestemt anbefales til andre sultne roende. Det er jo lige før man ikke kan gøre det billigere selv.. Nå. Måske kan man engang afklare hvad det indebærer at bestille menukortets gådefulde "dinomenu" eller "løvestripper."

Eva bestilte en Fanta og fik en "Mirinda", men forsvarede det med at "det jo rimer på Fanta" (næsten). Jane bestilte retten barbeque (udtales lokalt ba'aarbikjio) og var glad for dette solide måltid med spareribs og kartofler. Tre af os valgte husets vin, men jeg vil nok anbefale andre at holde sig til øl. Man skal ikke forvente at stedet disker op med en kyndig vejledning fra en vinconnaissanceur eller små eksklusive velanrettede kulinariske smagsfyrværkerier; men hvis man sulten og skal have noget i skrutten er det et godt sted at lægge til. Toilettet og hotellets falske gardiner (som ikke kan trækkes for) skuffede dog Hans i en sådan grad, at det var lige ved at koste et åreblad, men det opvejes af de mange kitschede malerier af utildækkede figurer, et stort kort over bugten og af, at bedstemorskikkelsen efterfølgende lod os se EM-finale i tv-stuen.

Efter en Magnum eller to trillede vi, i lyset af den fantastiske solnedgang, fede og glade mod sommerhuset, hvor turen var kommet til et spil rødvinludo (læs postkortet)! Alt i alt en anbefalelsesværdig tur for luksus-roere, som trænger til et lille "kulinarisk" pift i hverdagen.

Ud af 6 Åreblade medgiver vi stedet vores bedste anbefalinger og disker op med 5 Åreblade.

De gæve, glade, mætte og fede roere,

Jane Henriksen
Thyge Moos
Rikke Højland
Eva Lundorff
Hans Madsen

FREDAGSSVØMNINGEN BEGYNDER IGEN...

...Fredag den 24. september, hvor ASR slår dørene op på Svømmestadion, Ingerslevs Boulevard.

Svømningen foregår hver fredag frem til den 27. maj 2004 fra kl. 20.00 til 21.30. (Undtaget er den 24. december!, 31 december, 25. marts og 22. april)

Sammen med Aarhus Roklub, Roklubben ARA og Risskov Roklub deler vi syv baner. Livreddervagten går på skift mellem disse klubber og det er **strengt forbudt** at gå i vandet før en livredder fra en af disse klubber er tilstede.

Husk en 20'er til skabet

- og så drikker vi som regel en fadøl eller to efter svømningen.

/Claus Behrendsen

AFSLØRING: NYRELIGIØSE TOSSER SPLITTER ARA

Hvad der startede som et uskyldigt forsøg på skaffe flere medlemmer til Roklubben ARA har udviklet sig til et sandt mareridt for flertallet af de menige medlemmer. En planlagt hvervekampagne på en healermesse i Kolding har medført, at en uskøn blanding af religiøse tosser - herunder krystalhealere, spiritister, apokalyptikere og eksorcister - i dag fuldstændigt styrer den gamle århusianske arbejderroklub. Gennem interviews med tidligere medlemmer i ARA og med den anerkendte danske religionssociolog, Michael Rothstein, kan Årebladet nu afsløre omfanget og konsekvenserne af dette gigantiske ledelsessvigt. Artiklen er anden del i Årebladets serie om uforklarlige og mystiske fænomener i og omkring vores daglige rofarvand.

Rekruttering og fællesroning

“Det starter allerede, når man træder ind af døren til deres såkaldte informationsmøder,” fortæller Mette Larsen, der er tidligere medlem i ARA. “De er vildt flinke og spørger, om man vil have kaffe og kage og sådan noget. Alle virker glade og imødekommende, og de smiler alle sammen hele tiden. Mange af dem var godt nok gamle, og de så mærkelige ud, men det tænker man selvfølgelig først over bagefter. En instruktør fortæller en masse godt om klubben, og bagefter bliver vi spurgt, om ikke vi har lyst til en prøvetur. Vi bliver også bedt om at skrive under på en indmeldelsesblanket. Jeg var lidt i tvivl, men alle de andre skrev under, og de sagde, at man sagtens kunne starte uden, at det kostede noget. Jeg meldte mig ind, men det var altså også, før jeg fandt ud af, hvor underlige de var.”

Mette tager en dyb indånding. “Det mest bizarre var deres fællesroninger. En tirsdag

aften mødte jeg for første gang op til klubbens fællesroning. Der var næsten helt mørkt i klubstuen, og der sad en masse roere i en halvcirkel omkring en lille mand. Han var deres rovagt. De dannede så en kæde ved at holde hinanden i hænderne, og så blev det hele bare vildt underligt. De lavede noget, der hed borddans, mens de hviskede ARA! – ARA!, og ham i midten talte med forvrænget stemme om hvem, der skulle ro med hvem. Så kom der pludselig en hvid masse bølgende ud af hans mund og hans næse, det var helt skørt! De andre sagde, det var noget, der hed ektoplasma, og at det var helt normalt. Så begyndte de pludselig at grine, og de sagde, at det hele bare havde været for sjov, og at det var noget, de gjorde for at drille de nye. Det plasma var bare en rulle gazebind, som rovagten havde haft

“Du kommer i en toer med mig og Gerda.”

inde i munden, sagde de. Det havde ikke noget med mystik at gøre. Det var nu ret ulækkert, synes jeg, for jeg kom i båd med ham, der havde haft gazebind i munden.”

Den anerkendte danske religionssociolog Michael Rothstein er ikke overrasket over Mettes historie: “Efter at ARA’s ledelse for ti år siden besluttede at rekruttere medlemmer på en messe for alternativ behandling, har tegnene været der: Først med krystalhealing i det skjulte, så videre til reinkarnation, pyramider, spiritisme, astrologi og så videre.”

Dommedag?

Rothstein fortsætter: “Man skulle tro, det ikke kunne blive mere skørt, men mange i ARA har i årevis troet, at de har levet i *de sidste tider*, hvor tiden vil komme til et endepunkt - ARA ville blive udnævnt til *årets klub* - og alle andre roere og rokлубber vil være fortabte. Inspirationen er sikkert hentet fra de gamle profetiske skrifter, som forkyndte det udvalgte folks elendighed og lidelser og så gik over til beskrivelsen af frelsens herlighed. Sandsynligvis er tanken opstået i ARA som en intern reaktion på et forvrænget mindreværds kompleks, der har marginaliseret klubben i det lokale romiljø. Denne moderne reartikulering af den urkristne nærforventning har faktisk ret effektivt givet ny identitet og nye visioner til den stagnerende og gammeldags arbejderklub. Udnævnelsen udeblev imidlertid i første omgang, og den efterfølgende erkendelsesmæssige kortslutning paralyserede i første omgang klubbens ledelse. Dette betydningsmæssige kollaps var uholdbart og psykologisk set utålelig, men så erklærede formanden, at udsættelsen skyldtes, at ARA *endnu ikke* havde reddet tilstrækkeligt med roere fra andre klubber. ARA blev så årets klub i 2003, men som forventet tegner det til at blive en katastrofe for klubben. *De facto* trives alle religiøse samfund nemlig bedst med *ambitioner* snarere end *realiseringer*. Jeg kan ikke se, hvordan ARA kan sætte sig nye mål.

Vil de være århundredets eller årtusindets rokлуб?”

Kanindåb

Rothstein ser dog heller ingen umiddelbare tegn til, at ARA ændrer kurs: “Det religiøse vanvid ser ud til at fortsætte med uformindsket styrke. I de sidste par år er der sket en radikaliserings af klubbens traditionelle kanindåb. Dåben udgør en mellemfase i overgangen til en ny identitet som roer - en liminalfase om man vil - der viser sig konkret som et rest-traditionelt optagelsesritual til stammen ARA. Ritualer er først og fremmest fællesskabsstimulerende - det bekræfter kaninens samhørighed med klubben. I praksis består dåben i, at kaninen bliver smurt ind i døde fisk og remoulade for derefter at blive kastet i havnen. Således er ritualer også en gennemspilning af fortællingen om en særligt ARA-identitet forbundet til lugten af døde fisk, pomfritsovs og koldt vand - præcis som i traditionel katolsk forståelse, hvor den fysiske materie, brødet og vinen, rent faktisk forvandles og bliver til det, ritualer hævder, nemlig gudens krop og blod.”

Dåben rummer imidlertid også et element af uddrivelse. En anonym roer fra ASR (der kalder sig H.P.) har været til kanindåb i ARA: “Dem der stod for kanindåben mente, at udbøbte kaniner var urene og besatte af djævelen. Derfor blev vi udsatte for voldsomme rystetur, bibellæsning og sang, og vi så diasshow fra gamle langture, hvor ældre mænd i trikot poserede på stranden. Det drejede sig om, at vi gennem intense psykiske og fysiske påvirkninger blev bragt i trancetilstand med hyperventilation og bevidsthedssløring, så vi lettere kunne manipuleres fysisk. Det lykkedes ret godt...” H.P. har siden brudt alle bånd til sin tidligere klub og hjælper nu andre i samme situation, men han har stadig svært ved at fungere normalt: “Den dag i dag får jeg svedetur, når jeg ser en roer i en grøn trikot. De smiler, men jeg ved, hvad de tænker: Han er en af de andre nu.”

Ledelsen afviser

Selvom Årebladet således kan påvise, hvordan ARA er kommet i hænderne på religiøse afvigere, afviser ledelsen kategorisk beskyldningerne. "Rent vrøvl," siger Bjørn Hytte Bisgaard, formand i ARA. "Jeg ved ikke, hvor I har støvet den historie op. Jeg kan fuldstændigt afvise, at vi skulle være styret af en religiøs sekt. Vi er en helt almindelig roklub, hvor alle kan blive medlem. Hvis nogen ønsker at melde sig ud, kan de gøre det uden videre. Vores ritualer vil jeg ikke kommentere på, men jeg må slå fast, at vi ikke er styret nogen steder fra – hverken fra Moskva, Florida eller København."

Formanden har en pointe. ARA er tydeligvis helt ude af kontrol – fanget i et spind af religiøs fanatisme og okkult praksis. Det århusianske missionsfællesskab Dialogcentret har tilbudt at medvirke til at *clear* ARA. Spørgsmålet er imidlertid, om ARA overhovedet har en fremtid – med eller uden borddans. Sandheden er derude.

Thyge Moos

Læs i næste nummer i Årebladets serie om det uforklarlige: Tunø Knob – det forsvundne Atlantis?

GLEMT TØJ

I forbindelse med standerstrygningen d. 6. november vil tøj, sko og festrekvisitter, som er glemt i klubben i årets løb, blive lagt frem til gennemsyn. Det uafhængede vil efterfølgende blive afleveret til genbrug. Kig forbi og se om du skal ha' mistet et par "løse dele".

/Husforvalteren

Til Rejse- og Fritidsbrug

- Jakker, fleece, undertøj
 - Støvler, sko, sandaler
 - Hverdag- og turrysække
 - Vandtætte sække
 - Telte
 - Soveposer
- og meget mere.. til aktive mennesker

Se mere på:
www.toursport.dk
eller kig ned i butikken

Husk, som medlem af ASR får du 10% rabat

TOURSPORT

Østergade 33 v. Sallings P-hus, 8000 Århus C
t: 86181871, e: toursport@mail.tele.dk

FRA STUDENTERRONINGENS GEMMER

- »HERRERNE TIL NIVAA«

-Om Landgangstøj

At roere er spraglet klædt under udøvelse af sporten er åbenbart ingen nyhed!

Nedenstående beretning er et uddrag fra "Dansk Studenterroning gennem 75 aar".

I Sæsonen 1926, var Danske Studenters Roklub (DSR) kommet i besiddelse af et »Week-end-Hus« i Nivaa og det blev modtaget af Medlemmerne med stor Begejstring. Herom vidner ikke blot de 21 Ture, som havde Nivaa til direkte Maal, men ogsaa flere af Ferieturene og Pinseturene lagde Vejen forbi Nivaahuset, saaledes at Huset allerede i dets første Sæson blev stærkt benyttet. Landsretssagfører *Ejnar Krenchel* har da ogsaa i Aarbogen for 1926 i sit Bidrag om »Herrerne til Nivaa« givet Udtryk for den Glæde, der herskede blandt Medlemmerne over Erhvervelsen af dette Hus, og Bidrag i efterfølgende Aarbøger har givet Udtryk for den samme Glæde.

Krenchel kommer i sit Indlæg, der naturligvis er udstyret med gode Billeder af Huset, ogsaa ind paa Omtalen af vore Medlemmers Landgangstøj, der som bekendt altid har været noget for sig selv, og hvis brogede Mangfoldighed baade i Art og Farvenuancer understreger det »Fanden i Vold'ske«, der

unægtelig ofte kendetegner vore Roere paa deres Færd.

Han kan ikke lide de fine Roere, der optræder i nystrøgne Bukser og Skjorter, og, skriver han, hvis man møder nogle Roere i fint Tøj, saa kan man være evig forvisset om, at det aldrig i sine Dage har været Studenterroere: »Men ser du en Samling Grinebiddere med snavsede, krøllede, forstoppede graa, blaa og sorte Vagabond-Bukser, eller slet ingen Bukser paa - ubarberede Ungersvende uden Skilning og Sweaters og Trøjer i de mærkværdigste Faconer og Størrelser - en vandrende fantastisk uforskammet Protest mod alle de simpleste Begreber om, hvordan man ser ud paa Landevejen - møder du saadan en Karavane - ja saa kan du roligt gaa ud fra, at det er »Herrerne til Nivaa«, der er paa Morgenindkøb«

For Skams Skyld maa det dog tilføjes, at »Herrerne til Nivaa« i de senere Aar har vist Tendens til en *noget* tækkeligere Ekvipering end Datidens, og vi kan jo endelig godt være fine i Antrækket, naar det skal være. Mange Langtursroere har navnlig tidligere paa Ture i Ind- og Udland haft den pyntelige Klubjakke med, og vore Kaproere har den saa at sige altid med, naar de paa Stævner ude og hjemme kæmper for Klubbens Ære og viser den smukke blaa Farve ikke blot i Baaden, men ogsaa i Land.

Fra bogen "Dansk Studenterroning gennem 75 aar" redigeret af Knud Secher, udgivet af DSR i 1942

/Claus Behrendsen

ÅLBORG REGATTA, 11. SEP. 2004

Mere eller mindre tilfældigt finder bådholdene sammen i løbet af sommeren. Ofte og oftere passerer man de andre pustende, svedende roere ved havneindsejlingen. De stakkels styrmænd skriger sig på skift hæse for at få os til at "spaaarke fra" og "afvikle hurtigt". Bugten genlyder af deres råb "10 STÆRKE, KOM SÅ, 10...9...8...". Vi lærer smerten at kende, men den overgås af glæden ved at føle alle fire roeres kræfter smelte sammen til én bevægelse, som får båden til at skyde sig

Endelig, og dog alligevel alt for hurtigt, oprinder den store dag. Spændte og forventningsfulde drager vi i samlet flot mod Ålborg.

Iført ASR-t-shirts spiser vi rosiner og bananer dagen lang. Spændingen er uudholdelig når endnu en ASR-båd passerer målstregen, stærkt efterfulgt af vores største konkurrent "Roklubben Ægir".

"ASR, ASR..." bliver der råbt i kor mens vi klapper og hopper. Bagefter modtager vi medaljerne med alt hvad dertil hører af håndtryk og klapsalver.

Så er det nu man skal vise alt man har lært, og ro som man aldrig har roet før. Adrenalinene pumper og alle muskler i kroppen sitrer. Alt for længe ligger bådene og bliver kommanderet frem og tilbage ved start-linien. "Dybe vejtrækninger...", lyder det fra styrmanden.

frem gennem vandet i høj fart.

Man føler efterhånden at man har kendt de tre andre roere altid. Deres fortid, deres drømme og ikke mindst deres små, sjove vaner. Man glæder sig altid til at komme ud i båden på sin vante plads, så føler man sig hjemme. Der er altid højt humør og plads til sjove kommentarer i båden. Ikke to træninger er ens, og ikke to "500-metre" er ens.

"ATTENTION...GO!!" Styrmændenes råb flyver gennem luften, årene plasker, "ASR, ASR" lyder det inde fra land, et sted ude i øjenkrogen flimrer "Ægir" 's røde t-shirts forbi. Vild i øjnene, hvæser styrmanden, der nu ikke har mere stemme tilbage, "KOM SÅ, I VINDER!!!"

En klog roer sagde til mig at den følelse vi har, når vi har vundet, er den samme som guldfiren havde da de vandt OL-guld. Smerten og glæden er den samme. Jeg havde i hvert en fantastisk følelse i mig.

Medaljerne blev fejret i stor stil med øl, steg, kartofler, musik og dans. "Roklubben Ægir" forbarmede sig over os, til trods for at vi havde snuppet en række pokaler fra dem, og lod os sove i deres klubstue. Regnvejret indbød ikke ligefrem til teltopslagning, og siden de nu havde et klubhus der kunne rumme mindst 10 ASR-skure...!

Tak for denne gang, og på gensyn i Ålborg næste år!

*/Kanin-tagåre, Karin Pape
Møller*

MINDEORD

Sidste måned døde amerikaneren James Stillman Rockefeller i en alder af 102 år. Og hvad har det nu med roning at gøre? Jo, Mr. Rockefeller var indtil den 10. august 2004 den ældste levende olympiske guldvinder; han vandt nemlig olympisk guld i Paris i 1924 som stroke på Yale Universitys 8+. Dengang stillede man op med rene klubhold (Nykøbing Falsters roklub vandt vistnok guld i toåres inrigger). Amerikanerne vandt ved at slå det canadiske hold med ikke mindre end 16 sekunder, og med på holdet var desuden den berømte børnelæge og forfatter Benjamin Spock, der døde i 1998 i en alder af 95 år.

Ifølge James Rockefellers søn skyldtes faderens høje alder en sund og regelmæssig levevis med et fast skema: morgenmad kl. 8, frokost kl. 13, cocktails kl. 18 (altid maltwhisky med vand (!)), og aftensmad kl. 19. Han foretrak friske grøntsager og brød sig ikke om fed sovs og ost. Han var i mange år direktør for National City Bank, nu Citigroup, men var efter sigende mere stolt af sin rokarriere. Et levende bevis på, at ro motion er go' motion.

Søren Agergaard

"EN JÄVLA LANG KANOT!!"

Velkommen til en beretning om 2½ uges roning på søer, kanaler og elve i broderlandet mod øst, nærmere bestemt ruten Göteborg – Vänern – Dalslandskanalen i Sverige.

Deltagere:

(Hele turen) Karsten Handrup, Sune Andersen, Sune Mørch og Troels Højberg (Skiftet midtvejs) Palle Jørgensen og Jesper Larsen

Indledende manøvrer

Ideen om en langtur i Sverige opstod tilbage i 2002, hvor de første tanker om at ro fra Göteborg til Stockholm nåede overfladen. Det endelige bådhold var dog først sat i maj 2004, hvorfor turen først kunne foretages denne sommer.

Planen var, efter at have taget færgen fra

Frederikshavn, at ro fra Göteborg i starten af juli. Vi planlagde oprindeligt at bruge tre uger på projektet, men vi blev efterhånden opsat på at ro til Stockholm og retur, en tur der umiddelbart blev målt til ca. 800 km. (Hvor kom det fra? Den mere reelle tur er på 1400 km.) Ergo blev turen forlænget med en uge, så vi havde altså i alt fire uger at gøre godt med. Selve planlægning skete i hyggeligt selskab under manganen en grillaften i klubben.

Turen blev godkendt på behørig vis, og vi var så heldige at få den herlige, men dog lidt aldrende, båd Delfin med på turen.

Turen

Inrigger på E45

Den første dag på langturen startede i Egå kl 6, hvor bådtrailerens skulle hentes. Herefter mødtes alle bortset fra Troels og Jesper, der var på Roskilde Festival, i klubben for at pakke båden. Med Delfin sikkert placeret på bådtrailerens og bagagerummet fyldt med langtursoppakning tog vi af sted mod Frederikshavn. Her kunne båden stå i haven hos Sune M.'s svigermekanik indtil næste dag, hvor vi skulle med færgen. Om aftenen stødte Sune A og Trætte Troels til selskabet.

Vi stod op kl 1.30, da vi skulle med færgen kl 3.45 og inden da nå at køre båden ca. en km ned til færgen. Ved færgen stillede vi os op i bilkøen på E45, hvilket medførte en del stirrende blikke, bl.a. var der kun en enkelt dame i billetlugen, men da vi nåede frem var der pludselig tre damer, der skulle "et eller andet" i billetlugen, primært kikke ud. Det gik desværre ret hurtigt med at komme gennem billetteringen, så vi fik lov til at stå på Frederikshavn havn i en times tid. I samme time valgte ham for oven sjovt nok, at det skulle regne temmelig meget. Da færgen kom, var vi dog heldige nok til at være nogle af de første, der kom om bord. Efter vi havde brugt tid på at sikre os, at

båden stod godt nok, var der desværre fyldt op med sovende mennesker overalt, så vi sov på gulvet hele vejen. Der kan man nu sove forbavsende godt, når man er træt. Vi nåede til Göteborg ved 7.15 tiden. Her skulle vi gennem tolden (vi havde kun 3 kasser guldøl), og derfra havde vi ca. 800 m hen til et sted, hvor vi kunne få båden i vandet. Desværre kunne vi ikke komme til at proviantere så tidligt, så der gik lige et par timer med at vente på, at butikkerne åbnede. Vi fandt også en boghandel, hvor vi kunne købe søkort over Trollhättankanalen. Ved 10

tiden havde vi fået båden i vandet og kom af sted. Her gik det så op for os, at der ikke var nogen der havde et ur fremme, så skiftene blev lidt anderledes den dag (ca. 2 timer, ca.

1,5 timer og derefter ca. 30 min, hvilket ikke kan anbefales).

Når solen går ned i en sæk, står den op i en bæk

Vi kom af sted ved 9 tiden, og mødte hurtigt vores første sluser, nemlig sluserne i Trollhättankanalen. Sluserne her er meget store, da der er meget tung erhvervstrafik på kanalen, som forbinder Göteborg / Kattegat og Väneren. Det tog ca 15 min per sluse, og den første er meget sjov, men derefter... (prøv det selv, men kun en gang). Om aftenen overnattede vi i Trollhättan.

Efter at have brugt et par timer, om morgenen, på at se på de gamle sluser i Trollhättan, satte vi kurs mod Vänersborg, vi skulle dog lige passere en enkelt sluse mere (suk). I Vänersborg gik vi ind i lystbådehavnen for at proviantere, og vi fik her en del opmærksomhed med vores noget specielle båd, der var flere, der lige skulle forbi eller gå en tur langs havnen. Bl.a. kom der en ældre ægtepar og snakkede, som også skulle høre om vi havde roet helt fra Danmark. De var selv friluftsmennesker og havde cyklet en del i Danmark, så de syntes, at det var sjovt at snakke med nogle danske roere.

Efter endt indkøb var vi klar til at tage af sted igen. Det søde ægtepar kom dog lige forbi inden med en pose kager og en invitation om at komme på frokost eller aftensmad, når vi kom tilbage igen. Vi satte så ud på Väneren, og her var der lidt bølger, men ikke noget vi ikke har set før på Århusbugten. Hen omkring 18 tiden skulle vi beslutte, om vi ville gå ind på vestsiden eller østsiden af Halleberg (ca 1½-2 timer rundt). Da vi havde planlagt den store middag med hakkebøffer,

kartofler, bløde løg og bearnaisesovs valgte vi at gå ind på vestsiden, hvilket skulle vise sig at have indflydelse på resten af turen. Maden var god og overskriften er i øvrigt et gammelt ordsprog, de passer tit!

Solen stod op i en bæk

Det regnede og det regnede og det regnede... Og det blæste, 15-20 m/s fra nord nord-øst, så der var dømt overliggerdag. Sidst på formiddagen blev vi rastløse, så vi tog ind til Vänersborg for at høre ægteparret fra dagen før, om de kendte nogen, der kunne køre båden til Sjötorp. Sjötorp ligger ved starten af Götakanalen, og da det så ud til, at vejret kunne blive ved nogle dage, ville det have været super at få båden transporteret uden om Vätern. De kendte desværre ikke lige nogen, men bød på kaffe og smørrebrød og foreslog, at vi kunne tage til Dalslandskanalen oppe nord på i stedet. Dette ville så give os én dag på Vätern hver vej i stedet for to til tre dage hver vej. Her lærte vi for første gang noget om Vänerens luner. Om aftenen besluttede vi os for at at følge rådet om at tage til Dalslandskanalen.

Bækken er der stadig

Samme vejr som dagen før, så nu havde det regnet konstant i et døgn, og teltet var ved at blive mindre vandtæt. Vinden var den samme sååå... der blev vi liggende. Først på eftermiddagen fik vi besøg af en dame, der havde et tilbud, som vi ikke kunne afslå. Hendes datter boede på en gård tæt på vandet, og tilbudet var, at vi kunne få lov til at ligge i hendes lade. Her var der tørvejr, varmt, grill hvor vi kunne tænde bål, stole og borde. Alt i alt det der mindede om et 4* hotel. Dagen efter var vi stadig blæst inde, regnen var dog holdt op (for det meste), så vi valgte at gå en tur på Halleberget (set i bakspejlet, var dette en FEJL) for at lave et eller andet. Dette tog nogle timer, og mens vi var væk lagde vinden sig næsten helt. Da vi kom tilbage, var det desværre for sent til at tage af sted.

Endelig roning

Godt vejr og vindstille. Vi satte kurs mod Köpmannebro, hvor Dalslandskanalen løber ud i Vätern. Vandet var rimeligt med meget små bølger, men da vi rundede den sidste pynt inden Köpmannebro, lagde vinden sig helt og solen skinnede fra en skyfri himmel. Derefter skød vi kun en ringe fart, da vi holdt dasepause ca. hver halve time. Vi rundede Köpmannebro, hvor vi købte slusepas og kort, og efter at have passeret endnu en sluse roede vi videre til Håverud, hvor vi overnattede. Dagen efter havde vi slusning og for lidt roning.

Mere slusning

Igen en dag med for meget slusning og for lidt roning. Vi passerede Bengtsfors, hvor vi købte ind til en hyggelig aften. Vi skulle alligevel have en overliggerdag om torsdagen, hvor Palle skulle hjem og Jesper om bord. Vi vågnede alle ret sent, men fik alligevel først på eftermiddagen kastet Palle på en bus. Sidst på eftermiddagen kom Jespers forældre med øl, telte (det telt vi havde var utæt og træls at slå op hver dag), rugbrød, slik og SNAPS. Nå ja, og Jesper. Snapsen var til ægteparret i Vänersborg, som tak for al den hjælp de havde givet os.

En afstikker til Norge

Vi satte kurs mod Norge (Otteid). Undervejs slusede vi på en lidt alternativ måde, idet slusemesteren (som i øvrigt var dansk), åbnede sluseportene i alle tre kamre, på nær de yderste, og begyndte så at lukke vand ind i. Så kunne man sidde der, og se vandet fosse ned mod os hele vejen oppe fra første kammer. Efter slusen var der så smalt, at vi måtte stage os frem. Om aftenen kom vi frem til Otteid, der er en selvbetjeningshavn, hvor man selv skulle skrive hvor man havde været (ud af 8 havne) og hvor længe og lægge penge. I mangel af norske kroner lagde vi en dansk guldbajer og lidt svenske håndøre.

Nøgenbadning

Egentlig havde vi snakket om at gå syd på mod Ed i Sverige, men fik af vide, at det var en ret kedelig tur, så vi vendte snuden mod Töcksfors i Sverige i stedet. Efter at have monteret det svenske gæsteflag på behørig vis ved grænsen, roede vi videre nordpå i flot solskinsvejr. Lige nord for Töckfors fandt vi os en fin lille "øde" ø med 15 meter strand, hvor Delfin lige kunne stå. Der var også das og et shelter på øen, så vi kunne ikke ønske os mere. Om aftenen blev der badet til den store guldmedalje i det lune søvand, og derefter var der hygge om bålet.

Snuden sydpå / Grill i Bengtfors

Det flotte vejr havde valgt at tage en pause, så vi tog af sted i silende regn. Efter vi havde roet et par sømil nordpå, kom vi til et ret smalt løb, der kom til at markere det nordligste punkt på turen. Her vendte vi om for ro tilbage mod Töcksfors, hvor vi overnattede.

Efter aftale med Troels' forældre, der var på vej mod Nordkap, skulle vi være i Bengtfors om aftenen til grillmad og nye forsyninger (læs: øl). Der blev derfor taget godt ved de godt 60 km fra Töcksfors til Bengtfors. Om aftenen blev det bevist, hvad fem sultne roere kan sætte til livs af vådt og tørt, hvorefter vi gik til ro i vores telte på havnen.

Slusehelvede

Hvad, der på vejen op havde taget to dage, tog vi denne dag på én dag, utroligt hvad lidt erfaring og meget beslutsomhed kan gøre... Vi stod tidligt op for at kunne nå alle sluserne på vej til

Köpmannebro, men måtte lige vente midtvejs i godt og vel en time pga. en turbåd, der skulle igennem sluserne før os, sådan er livet når man er i sluseland, turbåde og politibåde har førsteret (vi mødte kun den første slags). I Håverud trak vi båden over akvedukten til stor beundring for alle turisterne. (ASR er nu repræsenteret i adskillige familiers ferie billeder ;-)). Vi nåede desværre ikke den sidste sluse, men da der kun var omkring fem cm forskel i vandstand, og et par broer så man kunne rekognoscere efter sten o.a., valgte vi at gå uden om, som flere andre både gjorde. Herefter nåede vi frem til kanalens udløb i Vänern, hvor vi overnattede ved en gammel fabrikshal. Om aftenen lagde vi i øvrigt mærke til nogle lokale, der lå og fiskede i en mindre motorbåd ret tæt på kysten.

Delfin som redningsbåd

Dagen startede som den plejede med en kop kaffe, noget morgenmad og lidt mere kaffe... Efterhånden gik det op for os, at båden fra aftenen før IKKE var lokale fiskere, og at de tydeligvis IKKE var ved at vippen båden af det skær, som den tydeligvis stod på. Derimod vinkede de febrilsk for at komme i

kontakt med os. Vi troede først at de bare vinkede til os, men nu er det internationale nødtegn også en svær én, når man er nødt til

at holde fast med den ene arm. Da det nu var gået op for os, at de havde brug for hjælp, fik vi hurtigt sat båden i vandet, og roede ud til dem. På spørgsmålet om de ville af båden, eller om vi skulle hente hjælp, fik vi et klart og hurtigt svar: "Vi vil af NU". Da vi havde forklaret planen, blev styrmand, flag og ror afmonteret på land. Vel ude ved den grundstødte båd blev Delfin bakket ind mellem to skær, og kvinden kunne stige ombord. Efter vi fik hende til at slippe motorbåden, og efterhånden som afstanden til den blev større, lavede hun noget op, og smilet på hendes ansigt blev større. På vej ind med den forkomne dame mødte vi en jolle, der var på vej ud for at hente manden.

Efter veloverstået redningsaktion blev båden pakket, og vi begav os ud på Vänern med forhåbninger om en god tur til Vänersborg. Det første lange stræk gik også rigtig fint, med let medvind i starten, og total vindstille lige før frokost. Cirka halvanden time før Vänersborg viste Vänern dog sit sande ansigt. På ti minutter skiftede vejret fra let vind og næsten ingen bølger til hård vind og 1 meter krappe bølger fra 3-4 forskellige retninger. Ved de to første skift var joken om, hvilke bølger båden skulle lægges op i meeeget sjov.... Se det var noget vejr og vand vi aldrig har set på Århusbugten (og håber aldrig at få det at se). Vel inde i Vänersborg fandt vi fladt vand, et drive-in-bingo (Pladen fuld: Dyt alt hvad du har lært) og jolleklub, som vi fik lov at overnatte i. Her var der borde, stole, telte, toiletfaciliteter, bad (GRATIS), ja, i det hele taget alt hvad vi havde brug for.

"Båd"fest i Lilla Edet

Inden vi kom afsted fra Vänersborg, skulle vi lige forbi det flinke ægtepar og aflevere en flaske porsesnaps, som tak for hjælpen. (De var desværre ikke hjemme). Herefter fortsatte vi ned af Trollhättankanalen og nåede frem til Lilla Edet, der ligger ved den sidste sluse før Göteborg. Da vi ankom til havnen lå der omkring fem både, men efter et par timer var havnen godt og vel fyldt op. Hen under aften faldt et par stykker i snak

med nogle andre danskere, mens resten blev tilbage ved teltene og øllene. Da de kom tilbage var vi sjovt nok løbet tør for øl, og så var gode dyr jo rådne. Men der var jo den anden flaske snaps....

Næste dag var lige ved at starte skævt, da alle både i havnen åbenbart havde besluttet sig for at tage af sted før os (eller VAR det bare os, der var lidt langsomme?). Den sidste båd skulle heldigvis også sydpå, og de var så venlige at vente på os. Det skal her lige indskydes, at vi kun slussede gratis på Trollhättankanalen, hvis vi var sammen med andre både. Efter denne sidste sluse gik det sydpå mod Göteborg, og undervejs fik vi booket en færgebillet. Vi valgte den sidste afgang for at være sikre på at nå den, så da vi var fremme i Göteborg ca. kl. 18, havde vi "kun" omkring seks timer at slå ihjel på havnen.

Bådtransport

Vi ankom til Frederikshavn kvart i kvalme (dvs. fire), hvorefter tre mand blev sendt af sted mod Århus for at hente bil og bådtrailer. På grund af diverse praktiske og tekniske detaljer blev klokken omkring 14 før båden kunne sættes på traileren, og den egentlige hjemtransport begyndes. Samme aften begyndte en god uges belejring af ASR's skønne klublokaler, da den herlige båd Delfin jo skulle være færdig inden for en uge..... (Vi nåede det ikke – det tog otte dage).

Alt i alt har vi haft en rigtig god tur i Sverige, på trods af at den ikke blev helt, som vi havde forestillet os. Dalslandskanalen har mange smukke steder at byde på og rigtig godt rofarvand. Kan bestemt anbefales. Som det nok fremgår er vi ikke helt så begejstrede for Vänern, men den er jo også kun en lille del af turen fra Göteborg. Endelig mødte vi utrolig mange hjælpsomme og nysgerrige svenskere, der uanset hvad fordømmene siger om dem, er glade for at have danskere på besøg.

/Sune Mørch og Jesper Larsen

BESTYRELSEN

Formand:**Michael Troelsen**

Email: michael@troelsen.com
Aldersrovej 8, 2.th.
8200 Århus C.
Tlf: 8619 7992 eller 2871 8165

Næstformand:**Lone Trærup**

Email: lone.t@stofanet.dk
Falstersgade 10, st.th,
8000 Århus C.
Tlf: 8619 0716 eller 2851 4984

Sekretær:**Søren Dalager-Pedersen**

Email: soren.dalager@iekf.au.dk
Sletterhagevej 49, 2.th.
8240 Risskov.
Tlf: 8613 1745 eller 2248 2825

Kasserer:**Dorte Smedegaard Pedersen**

Email: d_smedegaard@stofanet.dk
Carl Bertelsens Gade 4, 2.th.
8000 Århus C.
Tlf: 8611 0145

Instruktionschef:**Christian Petersen**

Email: chris_pet@hotmail.com
Marselis Boulevard 38, 502,
8000 Århus C.
Tlf: 6166 2248 (instruktionsspørgsmål)
eller 8618 4469

Materielforvalter:**Niels Erik Lysebjerg Hansen**

Email: lysebjerg@webspeed.dk
Vestervang 25, K. st. th.
8000 Århus C.
Tlf: 8618 9131

Uddannelseschef:**Line Boel**

Email: line.boel@stofanet.dk
Høegh-Guldbergs Gade 137, 4.th,
8000 Århus C.
Tlf: 8618 4303 eller 2871 4303

Rochef/Aktivitetschef:**Claus Behrendsen**

Email: 994091@ps.au.dk
Jens Baggesensvej 18, 3.th,
8210 Århus V.
Tlf: 8616 1606 eller 5190 7660

Langturschef:**Lotte Klixbüll**

Email: l_klix@tiscali.dk
Bogensgade 15, 4.tv,
8000 Århus C.
Tlf: 8620 1356

Kaproningschef:**Thyge Moos**

Email: tmoos@hotmail.com
Universitetskollegiet 9, 1-405
8000 Århus C.
Tlf: 8942 7405 eller 2878 4889

Husforvalter:**Hanne Lærke**

Email: hanne_laerke@hotmail.com
Willemoesgade 35, 2. tv.
8200 Århus N.
Tlf: 8610 6115 eller 2423 5027

Klubhus: Fiskerivej 7, 8000 Århus C – Tlf. 86 13 22 48
Klubbens gironr: 3 08 02 77
Internet: www.asr.dk , Email: asr@asr.dk

Roformidlingen og emailadresser på Internettet: Se
under klubben, medlemmer – se kodeordet i klubben
eller henvend dig til asr@asr.dk

KALENDEREN

Tirsdag	5. oktober	Medlemsmøde i klubben kl. 19.00
Lørdag	16. oktober	Arbejdsdag på Brabrand
Lør/søndag	16.-17. oktober	Løvfaldstur til Møgelø
Lørdag	6. november	Standerstrygning kl. 16.00
Lør/søndag	13.-14. november	Langtursstyrmandskursus
Torsdag	18. november	Generalforsamling i klubben kl. 19.00
Lørdag	4. december	Julefrokost i klubben

FASTE:

Fredage Svømning fredage kl. 20.00-22.00. Århus Svømmestadion, Vestergårdsgade 5. Husk en 20'er til skabet - og at det er STRENGT forbudt at gå i vandet før der er en livredder til stede!

Vinterklargøring Hele vinteren – husk at melde dig til! Det er obligatorisk for alle....

Følg i øvrigt med på opslagstavlen og ASR's hjemmeside: **WWW.ASR.DK**
